

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 16602/2022
02.02.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Бранислава Босиљковића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против туженог АМС осигурање АДО Београд, чији је пуномоћник Владислав Костић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Сомбору Гж 555/22 од 09.06.2022. године у седници већа одржаног 02.02.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Сомбору Гж 555/22 од 09.06.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против решења Вишег суда у Сомбору Гж 555/22 од 09.06.2022. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Сомбору Гж 555/22 од 09.06.2022. године, ставом првим изреке преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу осмом изреке пресуде Основног суда у Врбасу, Судске јединице у Кули П 1708/2020 од 20.08.2022. године, тако што је одбијен захтев тужилаца за накнаду трошкова поступка од 105.400,00 динара до првостепеном пресудом досуђеног износа 215.100,00 динара са законском затезном каматом на разлику између наведених износа, док је у преосталом делу првостепено решење потврђено. Ставом другим изреке обавезани су тужиоци да туженом на име трошква другостепеног поступка солидарно исплате износ од 24.902,00 динара.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужени је изјавио посебну ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о ревизији одлучи применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, с обзиром да се ревизијом побија одлука о трошковима поступка, чији се обрачун врши у свакој парници појединачно на основу Адокатске тарифе и

зависи од успеха у спору, при чињеници да право туженог на накнаду трошкова парничног поступка у овој парници није ускраћено ни смањено. С обзиром да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или правног питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе ни новог тумачења права, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. у вези члана 420. ст. 1. и 6. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Одредбом члана 28. ЗПП прописано је да кад је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

У конкретном случају, ревизијом се побија одлука о трошковима поступка, који не представљају главно потраживање тужиоца, па ревизија није дозвољена. С обзиром да је право на ревизију искључено посебном одредбом закона, ревизија није дозвољена ни због тога што је другостепени суд преиначио решење о трошковима поступка, јер се не примењује члан 403. став 2. тачка 2. ЗПП, по коме је ревизија увек дозвољена кад другостепени суд преиначи првостепену пресуду и одлучи о захтевима странака.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа-судија
Марина Милановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић